

„Originální hlas
v šedi současné krimi.“
– MICHAEL CONNELLY

Černé zlato

PŘÍPAD PRO KATE SHUGAKOVOU

Severská
krimi
z Aljašky

DANA STABENOW

Černé zlato

**KNIHY DANY STABENOW
V NAKLADATELSTVÍ MYSTERY PRESS**

Kate Shugaková

Chladný den pro vraždu

Devátá oběť

Pod hladinou

Černé zlato

Připravujeme

Hra s ohněm

Černé zlato

DANA STABENOW

Přeložila Alžběta Lexová

MYSTERY PRESS

2021

Tato kniha je beletristické dílo. Jména, postavy, organizace, místa a události v ní uvedené jsou buď výplodem autorovy představivosti, nebo jsou použity ve fiktivním kontextu.

Tato kniha ani žádná její část nesmějí být kopírovány, zálohovány ani šířeny v jakékoli podobě a jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu nakladatele.

Copyright © Dana Stabenow, 1994

Translation © Alžběta Lexová, 2021

Cover © Jan Matoška, 2021

Czech Edition © Mystery Press, Praha 2021

ISBN 978-80-7588-246-2 (pdf)

*Pro Tonyho Kinderknechta,
posledního z původních Sloperů.
Historku s Milovými prasaty jsem vynechala,
protože ji nikdo nedokáže podat tak jako on.*

Jedna

„Tak tady je, Johne.“

Muž na pohovce pohlédl do Obludiných žlutých očí a z brunátné tváře mu vyprchala barva. „Kristova noho.“

Jack se zakřenil. Byl to velký chlap s ještě větším úsměvem. „O ní jsem nemluvil.“ Ukázal palcem za rameno. „Myslel jsem ji.“

Kate, která se svými sto padesáti centimetry nebyla za Jackovým metrem devadesát skoro ani vidět, zavřela dveře a shodila na zem tašku.

Muž na pohovce od Obludy neodtrhl zrak. „Krucinál, Morgane, vždyť to je zatracenej vlk!“

„Není,“ odfrkl si Jack lhostejně. „Jen z půlky. Obludo, to je John King.“ Kate Jacka obešla. „Kate Shugaková, John King,“ představil je Jack. „John je generální ředitel aljašské divize RPetCo, která provozuje západní polovinu ropného pole v Prudhoe Bay.“ Druhého muže, stojícího vedle pohovky, Jack odbyl jen mávnutím ruky. „Lou Childress, šéf bezpečnosti v RPetCo. Kate vám představovat nemusím, pánové.“

King těkal pohledem mezi Kate a Obludou. Obvykle ho jen tak něco nevykolejilo, a ten pocit se mu vůbec nezamlouval. „Že jste se taky konečně uráčila,“ vyštěkl. Obluda jeho tón okomentovala ohrnutými pysky, ale King ji ignoroval – pokud někdo dokáže ignorovat upřený pohled padesátikilového křížence vlka a huskyho. Soustředil se na její paničku.

Působila vyšší, snad proto, že se držela tak zpříma, snad kvůli vyrovnanému, nekompromisnímu pohledu. Měla rovná záda a štíhlý pas, k němuž jí sahal vodopád rovných černých vlasů. Vysoké lícní kosti v široké tváři se svažovaly k plným rtům, které však bez úsměvu dodávaly jejímu vzezření na přísnosti a nepřístupnosti. Zpod víček s náznakem epikantu zářily oříškové oči, překvapivě světlé vzhledem k jejím černým vlasům a snědé kůži. V chladném, hodnotícím pohledu se ukrýval nečetný zájem. Pokožku měla sytě zlatavě hnědou a hladkou, bez jedině vrásky. Jim Chopin tvrdil, že je jí dvaatřicet, ale vypadala na míň.

Zato oči jako by patřily ženě mnohem, mnohem starší.

„Kate Shugaková, John King,“ zopakoval Jack.

Kate si svlékla bundu a King sklouzl očima k rozhalenému límečku košile, z něhož vykukovala bledá, tlustá jizva napínající jinak bezchybnou pokožku. Znal ten příběh, ovšemže ho znal. Vrtulník Jim mu ho stručně, ale docela přesně popsal, jako projev vděčnosti za to, že RPetCo pravidelně skupovala lístky do charitativní loterie pořádané aljašskou policií a že k tomu pobízela i svých tisíc pět set zaměstnanců a tři tisíce dodavatelů.

Kate stála s pažemi volně podél těla a čekala. „Těší mě,“ prohodil King úsečně a podal jí ruku.

Beze slova si potřáslí pravicí a Kate si ho změřila stejně okatě jako on ji. Byl o patnáct centimetrů vyšší než ona, měl hřmotnou postavu připomínající hydrant a kulatou tvář se světlou, pihovatou pletí, na níž byl vidět sebemenší ruměnc. Hlava mu seděla na téměř neviditelném krku a hrubé, rovné prameny plavých vlasů mu spadaly do očí a na límec. Brýle s drátěnými obroučkami a tlustými skly jen zvýrazňovaly hrozivý pohled, jenž, jak se zdálo, nikdy neodkládal. Pro každého, kdo s ním seděl u vyjednávacího stolu, nebo byl k němu předvolaný na kobereček, to muselo být docela zstrašující. Kate napadlo, jestli King ty brýle nenosí naschvál, aby naháněl ostatním hrůzu. Nad hořčicově žlutými kovbojskými botami měl dvakrát ohrnuté roztrpené, ošoupané nohavice džínů a knoflíky flanelové košile se mu rozjížděly na sudovitém břichu.

Kate se posadila naproti němu a Jack zmizel v kuchyni. Otevřel ledničku a nahlédl do ní, jako by se tam ukrývaly odpovědi na nejpálčivější záhady vesmíru. „Ještě pivo, Johne? A co ty, Kate? Dáš si něco?“

„Máš 7UP bez cukru?“

„Ne. Pepsi, kořenové pivo a Coors, nic víc.“

„Tak sklenici vody s ledem, prosím.“

John King si odfrkl tak hlasitě, že ho slyšel i Jack o dvě místnosti vedle. „Já si dám to pivo.“

„Já taky,“ vyhrkl Childress a posadil se vedle Johna Kinga. Na rozdíl od Kinga Childresse Kate prokoukla hned, ačkoli ji to nijak zvlášť netěšilo. Krátký sestřih, nažehlené kalhoty, černé boty vyleštěné tak, že se v nich viděla na deset kroků daleko. Kravatu měl uvázanou s vojenskou precizností, košili naškrobenou a tvářil se jako kakabus. Bývalý voják, bezpochyby, a bůh jí

pomoz, nejspíš přímo mariňák. Pátrala po chybičkách v té jinak dokonalé vojenské fasádě a konečně jednu objevila. Když Childress seděl, bylo vidět, že se mu nad nablýskaným koženým opaskem začíná rýsovat břicho, se kterým stoprocentně bojoval celý život. Ve všem ostatním byl zářnou ukázkou amerického patriotismu – upjaté rty a ještě upjatější povaha. Už teď se k smrti nudila.

Childress ji taky odhadl, ale natolik ho popudilo, že ona byla ve svém úsudku rychlejší, že si ji prohlédl jen zběžně. Kate nevrzrušeně čekala, dokud konečně nevyhledal její pohled. „Childressi,“ pokývla mu.

„Shugaková,“ opáčil stroze a pak s plesknutím zavřel složku, kterou držel v rukách, a zasunul ji do kožené aktovky na stolku. „Johne, rád bych znovu zdůraznil, že jsem proti. Moje oddělení si s tím dokáže poradit interně.“

„Tvou námitku беру na vědomí,“ zabručel King.

Kate si položila nohy na stolek a mlčela.

Ticho dolehlo až do kuchyně, kde Jack naplnil sklenici kostkami ledu, nalil do ní vodu z kohoutku, stejně jako do velké misky, dvě piva vzal za hrdla mezi prsty a všechno to odnesl do obývacího pokoje. Kate seděla na lenošce naproti Kingovi a oba očividně soupeřili o to, kdo mrkne jako první, zatímco Childress si procvičoval mračením a Obluda to celé sledovala se znuřeným nezájmem profesionála, který se účastní amatérského klání. Jack potlačil úsměv, položil před ženu misku s vodou a Kate podal sklenici. John King na jeden zátah vypil polovinu piva a Jack se uvolněně posadil do polohovacího křesla a zvedl si podnožku. Křeslo nepatrně zasténalo, ale vydrželo.

John King si odkrknul a znechuceně se zadíval na etiketu lahve. „To už je snad lepší zvětralá limonáda.“ Dalším lokem

pivo dopil a s prásknutím postavil prázdnou lahev na stůl. Childress ho napodobil, ačkoli on ze svého piva stěží usrkl. King přesunul svůj znechucený pohled na Kate. „Jaká je vaše sazba?“

Byl to spíš útok než obyčejná otázka. „Sedm set padesát na den, plus výdaje,“ odpověděla klidně.

King si odfrkl. Childress se o to pokusil taky, ale jeho rovný, úzký aristokratický nos na to nebyl stavěný. Kingovi ten zvuk seděl víc, byl to způsob, jak vyjádřit nevíru, opovržení i pobavení, vše v jednom. „Berete čtyři stovky denně a podle Vrtulníka Jima zas tak vytížená nejste.“

Kate nehnula ani brvou. „Pro Royal Petroleum Company, která je většinovým podílníkem ropného pole v Prudhoe Bay a zastupuje čtrnáct procent celostátní produkce ropy, je moje cena sedm set padesát na den. Plus výdaje.“

King si znovu odfrkl a Childress zrovna tak. „Žádné výdaje mít nebudete,“ oznámil jí šéf bezpečnosti. „Staráme se o jídlo, ubytování i vybavení a na pole a zpátky vypravujeme vlastní letadla. Vaším jediným úkolem bude vyšetřování.“

Poslední slovo napůl zavrčel a napůl procedil mezi zuby. Kate si ho zamyšleně změřila. Jack sledoval, jak se Lou Childress pod tím chladným pohledem zuby nehty drží, aby se neošíval, a musel mu dát jedničku za snahu.

Kate počkala, dokud se nepříjemné ticho nepřehouplo do trapného, a pak znovu promluvila: „O co jde?“

„Co víte o Prudhoe Bay?“ vyštěkl na ni King.

Kate si propletla prsty za hlavou a opřela se. „Je to obrovské ropné pole, největší v Severní Americe. Vytěží se tam jeden a půl milionu barelů ropy denně. Nachází se na okraji Severního

ledového oceánu, skoro tisíc kilometrů od Anchorage, čtyři sta kilometrů na sever od polárního kruhu, sto šedesát kilometrů od Brooksova pohoří a dva tisíce kilometrů jižně od severního pólu. Rozkládá se na ploše zhruba pěti set kilometrů čtverečních a zaměstnává okolo čtyř tisíc lidí. Provozují ho dva podílníci, Royal Petroleum Company, tedy RPetCo, a American Exploration, Amerex. Ropa se tam těží od roku 1976, nebo tak nějak. Ve druhé polovině osmdesátých let měla začít produkce klesat, ale díky novým postupům a vytěžení několika menších ložisek v okolí se vám podařilo pokles zpomalit.“

„První dodávka ropy dorazila do Valdezu 28. července 1977,“ opravil ji King, ale jinak nedokázal skrýt údiv.

Kate se pousmála. „Jsem rodilá Aljaščanka, pane Kingu. Narodila jsem se v přírodní rezervaci, kde jsem i vyrostla a dodnes tam žiju. V naší vesnici je nová škola se zbrusu novou budovou tělocvičny a novou elektrárnou, díky níž se státní basketbalové přebory nemusejí hrát po tmě. Víím, že tohle všechno zaplatily daně z ropy.“ Taky si živě pamatovala, jaké bylo driblovat venku v pěti stupních pod nulou, ale o tom se před ním zmiňovat nechtěla.

„Aljašská vláda zvedla za posledních dvanáct let daně jedenáctkrát,“ prohodil zničehonic King.

Kate se však odmítala zaplést do diskuse o inteligenci politiků v Juneau. „Tak o co jde?“ zeptala se znovu.

King vytrčil čelist. „Nejprve potřebuju vědět, jak se stavíte k těžbě ropy na Aljašce.“

Věděla, na co naráží. „Nemyslíte spíš, jaký je můj názor na těžbu ropy po havárii *RPetCo Anchorage*?“ Odpověď vyčetla z jeho výrazu, a tak rovnou pokračovala: „Mě by zajímalo, proč

RPetCo najala ožralu, aby navedl obří tanker s celodenní produkcí ropy skrz Valdezké úžiny, přestože mu už ve dvou státech sebrali licenci. A taky by mě zajímalo, proč ten člověk v RPetCo stále pracuje.“ Nevesele se usmála. „A navrch tomu jako instruktor nových posádek tankerů.“

Childress si poposedl, ale King odpověděl rychleji. „Nepracuje pro RPetCo, ale pro námořnické odbory. S tím nemáme nic společného.“

Hezká klička, pomyslel si Jack a napadlo ho, jestli se King nezná z Texasu s Georgem Bushem. Lokl si piva a plně si ten doušek vychutnal.

„A zprostili ho viny,“ dodal King. Kate mlčela a King to ticho nakonec nevydržel. „Tak co? Víím, že bydlíte kousek od Aljašského zálivu. Některé z vašich přátel nebo příbuzných ta skvrna musela zasáhnout.“ Kate stále neodpovídala a Kingovi stoupal tlak. „Musím říct,“ vyjel na ni popuzeně, „že jsem na vážkách. Možná by to měl vyšetřit Lou a jeho lidi. Nechce se mi na takovou práci najímat ženskou, a ještě k tomu domorodku. Ale Morgan tvrdí, že jste nejlepší vyšetřovatelka, jakou kdy v úřadu návladního měl. Vrtulník Jim s ním souhlasí. Krucinál, vždyť vás vychvaluje i zatracená FBI.“

„Úchvatný zdroj informací,“ zamumlala Kate. „Jen se podívejte, co dobrého udělali pro Leonarda Peltiera.“

„Dobře.“ King začal zvyšovat hlas. „Já zkrátka nechci, abyste mě později vydírala nějakou špínou, co během vyšetřování mimoděk vyhrabete, jen proto, že jste předpojatá, domorodka, nebo ženská, nebo zkrátka proto, že byste nejradši všechny nealjašské ropné společnosti vykopala za hranice. Chci to celé udržet pod pokličkou. Už tak mám problémů až nad hlavu.“

Nepotřebuju vytrubovat do světa, že si půlka mých lidí prohání výplatu nosem,“ vyklouzlo mu, a jakmile si to uvědomil, s hlasitým plesknutím zavřel pusou.

Jack si zamyšleně prohlížel lahev od piva. John King měl emoční inteligenci rampouchu.

Kate si dlouze lokla ledové vody a odložila sklenici na stolek. „Moje cena je sedm set padesát na den.“ Zvedla pohled k Childressovi. „Plus výdaje,“ dodala a otočila se zpět ke Kingovi. „Včasné a řádné zaplacení vám zajistí i určitou dávku diskrétnosti.“ Potřetí a naposledy se zeptala: „O co teda jde?“

John King se střetl s nevzrušeným oříškovým pohledem a vzpomněl si na to, co mu řekl agent FBI Gamble. *Je milá asi jako dvousečná sekera, ale když na nějakou práci kývne, dotáhne ji do konce. Bude vás to něco stát, ale můžete se spolehnout, že neselže.*

Za někoho takového by John King v tuhle chvíli klidně zaprodal i duši. V duchu dospěl k rozhodnutí. „Někdo u nás prodává drogy,“ prohlásil bez obalu. Childress se nadechl k protestu. „Sklapni, Lou. Za poslední tři měsíce došlo k šesti předávkováním.“ Kate nijak nereagovala, a tak King dodal: „A k jednomu úmrtí.“

Kate vykulila oči. „O mrtvých ses nezmínil.“ Obrátila se na Jacka.

Jack podržel lahev proti světlu, jako by na ní hledal vady. „Když jsme spolu v pátek u Bobbyho mluvili, o žádném mrtvém jsem nevěděl.“

„Kdy k tomu došlo?“

John King si vyměnil pohled s Childressem. „V sobotu večer,“ promluvil Childress neochotně a stále vypadal jako bouřkový mrak. „V neděli ráno jsme našli tělo v bazénu.“

To Kate zaujalo, ale ne z důvodu, jaký by si King představoval. „V *bazénu*?“ Pohlédla na Kinga s nepředstíraným šokem. „Vy tam máte bazén?“

„Slouží současně jako vodní nádrž pro případ požáru,“ zavrčel King.

„No ovšem,“ přikývla Kate s blahosklonností, z níž King skřípěl zuby. „Kokain?“ Stroze přikývl. „Takže jak? Je moc čistý, nebo do něj někdo přidává borax?“

King netrpělivě pokrčil rameny. „Nevím a je mi to jedno.“

„Nasvědčuje něco tomu, že nešlo o nehodu?“

Childressovi ruply nervy. „Kristepane, John! Teď toho mám právě dost! Ještě nikdy na severu nebyla a už tam vidí vraždící maniaky, co předávkovávají lidi! Já ti říkal, že se to vymkne! Já –“

„Ukaž jí to, Lou.“

„John!“

„Ukaž jí to, krucinál!“

Childress zatnul zuby a sevřel rty v přísnou linku a po dlouhém, napjatém zaváhání vytáhl z aktovky obálku a vysypal její obsah na stůl.

Kate se předklonila a zvedla pomačkaný kousek navoskovaného papíru poskládaný do maličké, podomácku vyrobené obálky. Tázavě vzhledla k Jackovi a ten přikývl. „Takhle balí dávky.“

„Uklížečky je minulý víkend objevily ve společenské místnosti na základně,“ vysvětlil John King, „a bůh ví, že to nebude ani zlomek celkového množství.“ Zničehonic jako by ho přemohlo vyčerpání. Promnul si obličej dlaněmi a zamumlal: „Takhle zlý to ještě nikdy nebylo.“ Spustil ruce do klína a vyčítavě se na Kate zahleděl. „Chci, aby to skončilo.“

„A v čem je problém? Nezajišťuje vám kontroly na letištích Anchorage International? Jack mi cestou sem říkal, že loni skončila mezi deseti nejlepšími v oboru. Najměte na to je.“

„To jsme už udělali,“ přiznal King ponuře. „A pořád se k nám to svinstvo nějak dostává.“

„Tak to podchyťte na druhé straně a zřídte si kontrolní bod v Prudhoe. Je to vaše ropné pole, měli byste mít možnost zpřístupnit dohled.“

King si odfrkl a Childress odpověděl za něj. „Deadhorse,“ spustil šéf bezpečnosti jízlivě, „je veřejné letiště. Kromě letadel RPetCo a Amerexu tam létají i tři komerční linky. Nemluvě o soukromých tryskáčích společnostech, co tam jezdí na čumendu. Nemluvě o vládních letadlech, kterými si tam létají senátoři a kongresmani rybařit. Nemluvě o sto padesáti kamionech, co každý měsíc přivážejí zásoby. Nemluvě o šesti domorodých vesnicích v dojezdové vzdálenosti pro skútr nebo supercub.“

Zarazil se a ohlédl se na Kinga, který Kate probodával pohledem. Byla dost chytrá na to, aby si to nebrala osobně. „Pašujou drogy na základnu a šíří je po celé západní zóně. Na *moji* základnu a na *moje* pole, Shugaková. Někdo ty sračky dováží ve velkém a prodává je *mým* lidem a já ho chci zastavit. Chci mu zatnout tipec a to hned, než se nějaký dement sjede tak, že o sobě nebude vědět, pohraje si s pár řetězy a vyhodí celé pobřeží do povětří!“ Na konci už řval jako tur a na obličejích mu naskákaly rudé skvrny.

Kate se natáhla pro vodu, napila se a poválela sklenici mezi dlaněmi. „Dobře.“

„Dobře?“ zafuněl King a bezděčně napodobil její klidný tón.

Kate zvedla pohled od sklenice. „Dobře, udělám to.“

Jakmile se John King jednou dostal do ráže, bylo téměř nemožné ho zklidnit. „Jste si jistá, že na to máte?“ vyštěkl.

„Ano.“

„Budete pracovat sudé týdny, liché máte volno.“ Nepřátelsky se na Jacka zadíval. „Chtěl jsem, abyste zůstala nonstop, dokud ty parchanty nenajdete, ale podle Morgana by to ohrozilo vaše krytí. Najme vás UCo, můžete –“

„UCo?“ přerušila ho Kate zostrá. „Co jsou zač? Myslela jsem, že budu pracovat pro RPetCo.“

John King zavrtěl hlavou. „Pomocné síly najímáme přes agentury. Ušetříme tak na vyplácení benefitů. Universal Oilfield Service Company je náš hlavní dodavatel, a pokud se nemýlím, a já se obvykle nemýlím,“ jeho tvrdý pohled ji vyzýval, aby si to zkusila zpochybnit, „pak k nám ty drogy proudí prostřednictvím nějakého nádeníka od nich.“ Sevřel ruce v pěst a zrudl jako rajče. „Chci, abyste UCo pořádně proklepla. Musí to být někdo od nich. Ti šmejdi jsou k nám loajální asi jako Billy Kid.“

Kate napadlo, kolik z toho je pravda a kolik jen zbožné přání, ale nechala si to pro sebe.

„Oficiálně budete pomocná síla, což znamená, že budete holka pro všechno. Nádeníci dělají, co je třeba, od výdeje nářadí přes převoz součástí, řízení strojů a úklid. Zdá se, že jste ve formě.“ Sjel ji hodnotícím pohledem, v němž protentokrát nebyl žádný sexuální podtext, který bývá při setkání zdravého muže a zdravé ženy běžný. „A formu budete potřebovat, to vám povídám. Budete běhat po venku v několika stupních nad nulou a větru třicet kilometrů v hodině a budete tahat těžké vybavení. Umíte řídit pick-up?“ Jack zakoulel očima a Kate

přikývla. „Valník?“ Znovu přikývla. „Autobus?“ Znovu přikývla, ačkoli tentokrát lhala. Kdyby se jí zeptal, jestli zvládne odpálit vesmírnou raketu, přikývla by taky.

„Pomocná síla se střídá v úterky, což znamená, že do Prudhoe přiletíte v úterý ráno a do Anchorage se vracíte následující úterý odpoledne. Takže odsud odlétáte pozítří. Je to problém?“

„Ne.“

„Na základně připadá na jednu ženskou pět chlapů. Zbytek času budete na poli, kde je to ještě horší, tak deset ku jedné. Někteří z těch chlapů nebyli doma od Vánoc, takže z vás nejspíš budou na větvi. Myslíte, že to zvládnete?“

John King bezděčně zalétl očima k Jacku Morganovi, tmavovlasému, přátelskému obrovi, který byl vrchním vyšetřovatelem Úřadu státního návladního v Anchorage. Vypadal, jako by neuměl do pěti napočítat, ale pověst ho předcházela. King začal pohledem mezi Morganem a Shugakovou a znovu si vybavil Gambleova slova. *Něco mezi nimi je. Nevím co, a oni to nejspíš nevědí taky, ale radši se mezi ně nepleťte. Mohl byste přijít k úhoně.* King zatnul zuby. Teď už necouvne.

A nebylo to třeba. Morgan se tvářil ještě nečitelněji než Shugaková, dokonce byl tajemnější než ten zatracený pes. Možná to měli v rodině. „No?“ pobídl Kate King. „Zvládnete to?“

Kate zvažovala, že by Kingovi povyprávěla o své poslední práci, při níž se ocitla se čtyřmi muži uprostřed Beringova moře, kde lovili kraby, a tři z těch čtyř měli na mysli namísto svádění vraždu. Nakonec jen přikývla. Bylo to tak jednodušší.

„Měla byste si být jistá, Shugaková. Měla byste si tím být setsakra jistá. Chci, aby to svinstvo z mého rajónu zmizelo.“ Věnoval jí další dlouhý pohled, kterému čelila s klidem a bez

hnutí. Potom se zakabonil na Jacka. „Určitě mi nemůžete půjčit jednoho z vašich?“

„Jak jsem řekl,“ opáčil Jack nevzrušeně, „nemám dost lidí, nemůžu si dovolit vyslat jednoho na sever, aby tam vyšetřoval na plný úvazek. Až Kate přijde s nějakými důkazy, převezmeme to, ale do té doby nemůžeme nic dělat.“

Kate téměř slyšela, jak to Kingovi šrotuje v hlavě, jak se jednotlivá kolečka otáčejí a konečně do sebe s posledním cvaknutím zapadají. „Dobře. Pořád se mi to nelíbí, Shugaková, ale nic lepšího teď nezmůžu. Lou vám dá adresu – buďte tam zítra ráno v osm na proškolení.“ Childress jí přes stůl podal kousek papíru, který svíral jen mezi konečky prstů. Zdálo se, že by si nejradši zacpal nos. „Ještě jedna věc,“ řekl King. „Projdete drogovým testem?“

Vůbec poprvé se mu podařilo vyvést Kate z míry. „Co prosím?“ zachraptěla zastřeným hlasem, který Kinga přiměl znovu se podívat na bílou jizvu, jež se jí rozpínala na krku takřka od ucha k uchu. Rázem se cítil o něco klidnější. Žena, která přežila takový útok, a ještě stačila rychle a efektivně útočníka zneškodnit, se nezaletne nějakého nadržence, co jí bude dělat návrhy. Možná to přece jen není tak špatný nápad. „Budete muset projít testem na přítomnost drog. A taky budete muset podepsat slib věrnosti.“

Kate jen vzácně došla slova, a jakkoli byla taková situace pomíjivá, Jack si ji náležitě vychutnal. Vzápětí se Kate vzpamatovala, zavřela šokovaně pootevřená ústa a nebezpečně sladkým tónem se zeptala: „Bavíme se pořád o práci na ropném poli, nebo se tu chystám vstoupit do americké nacistické strany?“

Childress znachověl. „Podpis slibu věrnosti je u potenciálních zaměstnanců standardní postup.“

Kate se otočila k Jackovi. „Jela jsem osmdesát kiláků na skútru a strávila osm hodin ve vlaku, který každé dva metry zastavoval kvůli sobovi na trati, jen proto, abych mohla načůrat do kelímku, odříkala přísahu korporátní vlajce a klepala kosu v Severním ledovém oceánu?“

„Ale no tak, Kate,“ konejšil ji Jack.

Kate už se nadechovala, aby mu to pořádně spočítala.

„Tisíc na den,“ ozval se John King.

„Cože?“ vyhrkl Childress.

Kate podruhé oněměla a překvapeně na Kinga zírala.

„Plus výdaje, samozřejmě,“ dodal. „Které by se mohly vyšplhat na,“ zadumaně si ji změřil, „řekněme dalších dvě stě padesát denně?“

„Cože?!“ zalapal po dechu Childress.

Jack za Kingem a Childressem zavřel dveře a opřel se o ně s překříženými pažemi. „Nóóó,“ protáhl, „řek bych, že máš nověj kšeft.“

„Už to táák bude,“ opáčila, ačkoli její jižanský přízvuk nebyl ani zdaleka tak dobrý jako ten jeho. „Jen mě štve, jak moc si byl jistý tím, že na to kývnu.“

„No jo, když taková nabídka se nedá odmítnout.“

„Nemusel mě přemlouvav dlouho, co?“ prohodila s lítostivým úsměvem.

Jack se zakřenil. „Máš hlad?“ Kate zavrtěla hlavou, skopla boty a položila si nohy v tlustých ponožkách na konferenční stůlek. Jack se natáhl vedle ní, nyní už zcela střízlivý. „Opravdu se na tu práci cítíš?“

Kate pokrčila rameny a Jack na ni zatlačil o trochu víc. „Co by na to řekla tvoje babička?“

„Nemám v plánu se jí svěřovat.“ Plynule přešla z obrany do útoku. „Když sis byl tak jistý, že práci pro ropnou společnost odmítnu, proč jsi mě přinutil se vláčet do města?“

Jack ji políbil. Dlouze. Když jí konečně dovolil se znovu nadechnout, jen zamumlala: „Aha.“

Jack by ji nejradši odnesl rovnou do ložnice, ale ona ještě nebyla úplně v náladě a jedno z mnoha nesporných nadání Jacka Morgana spočívalo v tom, že dokázal číst Kateiny signály. Trocha nenápadného přemlouvání nemohla uškodit. Objal ji kolem ramen a přivinul si ji k sobě. Bylo příjemné ji znovu držet v náručí. Stýskalo se mu po ní. Napadlo ho, jestli se i jí stýskalo po něm, ale takové myšlenky by ho brzy přivedly k šílenství, a tak je zahnal, než stačily nabrat konkrétní obrysy. „Jak je na usedlosti?“

„Ve dne mokro, v noci mráz. Ledy tají.“

„Stejně jako ve městě.“ Ruka mu začala bloudit po jejím těle. „Už je potok čistý?“

Kate zavrtěla hlavou. „Je plný ker až k jezeru.“

„Vylije se?“

„Nepřekvapilo by mě to.“ Kate ho popadla za zápěstí a podívala se mu na hodinky. „Kolik je?“

„Zajímá tě průběh závodu?“ Jack sáhl po ovladači a zapnul televizi. „Koukám, že Mandy a Chick se letos neúčastní.“

„Půlku týmu skolil nějaký virus. Podívej, támhle jsou. Zesil to.“

Rozjuchaná reportérka s perlami, vyfoukanými vlasy a náušnicemi o velikosti poklopů od kanálu vychrlila jména vedoucích týmů závodu tak rychle, že jí skoro nebylo rozumět, a pak předala slovo kolegovi, který se hlásil přes satelit z Kaltagu.

Měl na sobě obrovskou bundu s kapucí staženou tak hluboko do čela, že z jeho obličeje byl vidět jen zmrzlý nos a mikrofon. Následoval stříh a po něm záběr na zvracejícího psa, kterého právě nakládali do Cessny 206, doprovázený vážným hlasem veterináře, a pak už byl na řadě rozhovor s ředitelem aljašské odnože ochránců zvířat, jenž šmahem odsoudil závody se psím spřežením obecně, závody v Nome konkrétně, všech padesát mašérů, jednotlivě i hromadně, komisi sestavující trasu závodu, sponzory a v neposlední řadě taky televizní stanici, která závod vysílala.

Na chvíli se odmlčel, aby nabral druhý dech, a Jack toho využil a vypnul zvuk. „Příští zastávka Shaktoolik, pokud jim vydrží počasí. Koho Mandy tipuje?“

„Prý je letos na řadě DeeDee, ale Martin se možná nevzdá tak snadno.“

„Už bylo načase, aby si to ti dva pořádně rozdali,“ nahodil udičku Jack, ale Kate na ni odmítla skočit, a tak to zkusil jinak. „Beztak ženský vyhrávají jen proto, že neváží tolik co chlapi, a jsou proto rychlejší s menším počtem psů.“

„Myslíš?“ zamumlala Kate, jako by ji tenhle nový poznatek ze světa psích spřežení uchvátil. „A já měla vždycky za to, že zkrátka umějí vycvičit lepší smečky a vybírají si lepší závody.“

Jack se proti své vůli rozesmál.

„A taky mě vždycky zajímalo,“ pokračovala Kate, „proč když se při Iditarodu vrhl do blizardu Rick Swenson, lidi ho oslavovali jako nebojácného hrdinu, ale když totéž udělala Libby Riddlesová, byla najednou lehkovážná a pošetilá?“

Jack hodil ručník do ringu. „Asi měl kliku.“ Nechal ruku sklouznout dolů. „Michael Armstrong mě prosil, abych pro něj letos letěl – říkal jsem ti to?“

„Vážně? Tys mohl být součástí Iditarodské letky?“ Jack přikývl. „No?“ pobídla ho Kate. „A proč jsi teď proboha tady?“

Jack ukázal na televizní obrazovku. „Máš pocit, že je to taková výhra? Když je těm psům blbě, tak to z nich lítá všemi otvory. Ne, díky. Ten smrad bych z cesty už nikdy nedostal.“ Chvilí seděli mlčky. Potom si Kate opřela hlavu o Jackovo rameno, což mu dodalo odvahy. „Vím, jak jsi byla kvůli té skvrně na vážkách,“ prohodil tiše. „Jestli se na to necítíš, seženu někoho jiného.“

Do tváře jí neviděl a s odpovědí si dala pořádně načas. Nakonec se ošila a řekla: „Věděli jsme, že k tomu dojde.“

Jack sklopil zrak k jejímu temeni. „My? Kdo my?“

„My, co žijeme v zálivu. Obchodní komora v Cordově a Asociace rybářů, Liga rybářů Cookova zálivu. Místní. Jsou to všechno rybáři. Znají úžiny. Znají zdejší bouře. Věděli, že je to jen otázka času. Taky prolobovali spoustu peněz za to, aby ropovod vedl po souši přes Kanadu.“

Jack mlčel, protože věděl, že ještě neskončila.

„Říkala jsem ti, že jsem po té havárii napsala guvernérovi?“

„Ne.“

„Naléhala jsem na něj, aby vykopl RPetCo z Aljašky, jako výstrahu pro ostatní ropné společnosti. Jedenácté přikázání: Nedovolíš, aby ti někdo beztrestně nasral do hnízda. Nechtělo se mi věřit, že by žádný z té armády právníků, co se v Juneau flákají, nezanesl do smluv bod, který by zajišťoval, že tyhle firmy budou dodržovat alespoň základní standardy na ochranu životního prostředí, pod pohrůžkou ztráty těžebních práv. Argumentovala jsem tím, že RPetCo tenhle bod nepochybně porušila a že bychom se s nimi tudíž neměli mazlit.“

„Odpověděl ti?“

„Ne. A tak jsem zašla na Úřad pro těžbu ropy a zemního plynu a ty smlouvy si dohledala a samozřejmě to není tak snadné.“

„Jak jinak.“

„Jo. Pronajímatelé musejí skládat zálohu, ale pro menší společnosti je nastavená třeba jen na deset tisíc dolarů. Nejvyšší byl milion, a ten se týkal pole na severu. V některých smlouvách se dokonce uvádělo, že obnovení místa po ukončení těžby bude ‚na zvážení zadavatele‘.“

„A zadavatelem je Úřad pro těžbu ropy a zemního plynu?“

„Jo.“

„Takže politici.“

„Jo.“

Rozhostilo se ticho, které po chvíli znovu přerušil Jack. „Takže být to na tobě, vykopla bys RPetCo ze země.“

„Jo.“

„Jenže to na tobě není.“

„Ne.“

„A tak pro ně budeš raději pracovat.“

„Za tisícovku na den.“

„Plus výdaje.“

Kate se protáhla. „Slyšel jsi ho. Výdaje mít nebudu.“

„V tom případě si asi nějaké budeš muset vymyslet, abys je stáhla i o to štědré kapesné.“

„Nejspíš.“ Vychutnávala si blízkost jeho teplého, pevného těla. „Navíc to podle mě nebude trvat tak dlouho. Omezený přístup a omezená skupina zaměstnanců? Do osmačtyřiceti hodin budu doma.“

„Myslíš, že King skutečně podezřívá někoho od UCo?“

„Ne a očividně tomu nevěří ani on sám, jinak by tu věc nechal Childressovi. Pověz mi o tom mrtvém.“

Jack si opřel Kateinu hlavu o rameno. „Chuck Cass, třicet čtyři, technik těžby, pro RPetCo pracoval od osmdesátého roku, nejprve v Limě a v osmdesátém sedmém ho poslali do Prudhoe.“

„V Limě jako v Peru?“

„Ne, v Limě v Ohio.“

„Aha. Utopil se?“

„Jo. Ale podle koronera byl totálně sjetej. Nejspíš vrávoral kolem a jednoduše spadl do bazénu. Childress...“

„Je na válečné stezce.“

Jack si odfrkl. „Slope tohle s člověkem udělá.“

„Jak to myslíš?“

„Childress vydělává slušný peníze. Bojí se, že pokud viníka najdeš dřív než on, skrouhne mu King plat.“ Odmlčel se. Jako šéf bezpečnosti měl Childress ideální pozici k tomu, aby vytipoval slabé články v řetězci mezi Slopem a městem. A Kate měla pravdu, rozhodně byl napružený. Možná šlo jen o teritoriální chování, ale taky to mohly být obavy, nebo přímo strach.

Kate se zavrtěla a Jack pokračoval. „Jeden z Childressových chlapů prý našel na lavičce v sauně stopy několika lajn koksu. Usoudili, že si Cass šňupnul tam a pak...“

Kate zvedla hlavu a nevěřicně vykulila oči. „Tak moment. Oni tam mají saunu?“

„To si piš,“ odpověděl Jack nevzrušeně. „Hned vedle bazénu. Bez sauny se žádné pořádné ropné pole přece neobejde.“

„Sauna?“ zopakovala Kate s neutuchajícím údivem. „Baňa, pravá, nefalšovaná potírna na Slopu?“

„Jo.“

Kate se zamyslela. „Já si tu práci snad nakonec ještě užiju.“

„Copak nemyslíš na nic jiného než na práci?“ postěžoval si Jack. „Doufal jsem, že tohle jednání přesuneme do ložnice, kde nad jednou nebo dvěma sklenkami brandy důkladně probere-
me, jak dlouho jsme se neviděli.“

Kate si protáhla ruce nad hlavou, až se jí tričko napnulo na několika zajímavých místech. „Pravé ženy pijou 7UP bez cukru.“

Jack byl natolik poblázněný, že naskočil do auta a doklouzal a dosmykoval až do obchodu pro basu vyžádaného bublinkového nápoje. A Kate ho za tu námahu ochotně odměnila.